

13. SØNDAG ETTER PINSE
SAMTALEGUDSTJENESTE

Fjellhamar kirke søndag 30. august 2009

Markus 7,31-37

PREKEN

BIBELTEKSTEN

Jesus er bedre kjent for friskmeldinger enn sykemeldinger. Både av seg selv og andre. Og bibelteksten for i dag er et eksempel på det. Vi leser fra Markus 7,31-37.

³¹ Siden drog han igjen bort fra landet omkring Tyrus, og tok veien gjennom Sidon og Dekapolis-landet og kom til Galilea-sjøen. ³² Her førte de til ham en mann som var døv og hadde vondt for å tale, og de bad ham legge hendene på ham. ³³ Jesus tok ham med seg bort fra mengden. Han stakk fingrene i ørene hans, tok spytt og rørte ved tungen hans, ³⁴ løftet blikket mot himmelen, sukket og sa til ham: «Effata!» det betyr: «Lukk deg opp!» ³⁵ Da ble ørene hans åpnet, og tungen ble løst, så han talte rent. ³⁶ Jesus påla dem at de ikke skulle fortelle det til noen; men jo mer han forbød det, dess mer gjorde de det kjent. ³⁷ Folk var overveldet og forundret og sa: «Alt han har gjort, er godt. Han får døve til å høre og stumme til å tale.»

Siden det er så mange konfirmanter til å svare på spørsmålene våre trenger vi alt vi har av spørsmål. Så jeg tenkte at jeg også kan spørre dere om hva dagens prekentekst handlet om. Den som dere hørte nå. Fulgte dere ikke med? Det var jo dumt..... OK, da tar vi den en gang til på en litt annen måte.

Dramastykke over Markus 7,31-37 av konfirmanter og ledere

UNDERGJØREREN JESUS

Så dere på komiprisen i går? Med broren til Jon Almås? I et stand up innslag kom Dagfinn Lyngbø innpå dette med at Jesus gjorde undere. Han refererte til at menneske har blitt 10 cm lenger bare de siste 100 årene. Og med den utviklingen ville Jesus vært bitte liten – knapt en cm. Det ville jo forklare underne. Gå på vannet er jo ikke noe problem hvis du veier 9 gram. To fisker og fem brød er jo da plutselig masse mat til 5000. Himmelsprekken, nå han for opp til himmelen, var at han ble tatt av vinden.

Jesus som undergjører, som å helbrede en døvstum, er jo ikke så enkelt å forstå alltid. Det jeg har sagt til konfirmanterne på det, er at hvis jeg først tror det finns en Gud, at det finnes en skaperkraft bak det hele, en som har skapt universet, jorda, alt liv, og ikke minst oss mennesker, - så er det ikke noe intellektuelt problem for meg at han kan få en døv til å høre. Det blir som å sende PC'n på service. Det er ikke noe problem for meg med en snåsamann eller at noen blir helbredet ved bønn i Guds navn. Det er jo bare fantastisk fint når det skjer. Men det hører vel og merke til sjeldenhetene.

Når Jesus gjorde undere så var det, sammenlignet med fortellinger om andre som gjorde undere, veldig enkelt og rolig. Han fikk presentert sykdommen, vendte seg kort til Gud, og erklærte den syke frisk med sine ord. Typisk for andre undergjørere var mye magi. Tegne ringer i riktig posisjon i

forhold til hverandre, gjøre symbolske handlinger i riktig rekkefølge, og si noe på den måten. Da kunne underet skje.

Underet med den døvstumme er det mest magiske Jesus gjør. Men det gjør han for å kommunisere med den døvstumme, for å gjøre han trygg. Først tar Jesus han vekk fra folkemengden, det er et stressende sted å være for en døvstum. Da kan den døvstumme bare fokusere på Jesus med øynene sine. Jesus stikker fingrene i ørene hans, rørte ved tungen hans og løftet blikket mot himmelen. Det språket skjønner den døvstumme.

JESUS ER OPPTATT AV NOE STØRRE

Men Jesus er ikke opptatt av helbredelsen først og fremst. Han er ikke opptatt av å få ned sykefraværet eller øke produktiviteten. Selv om Jesus gjorde en god del under og helbredelser så forble jo de aller fleste syke i Israel den gangen også. De tre årene han virket på jorda var ikke styrt av at han skulle gjøre flest mulig friske. Det var noe som kom i tillegg for å vise at Gud kan helbrede, for å vise at Gud bryr seg også om det, for å vise at en gang, i hans rike, så skal det bli sånn at sykdom ikke lenger finnes.

Derfor er Jesus så klar på at de ikke skal fortelle om det. For da blir det bare hysteri på ting han ikke ville skulle være poenget. Men det nyttet ikke å stoppe den praten selv om han prøvde. Dette vil folk ha. Dette gjorde naturlig nok de syke alt for å oppleve, og det var fascinerende og heftig å se på for alle andre.

Men Jesus er opptatt av noe annet. Av noe større. Effata! Lukk deg opp! Jesus er opptatt av at denne mannen og alle andre skal åpne seg, lukke seg opp for Gud. Jesus var opptatt av at mennesker, du og jeg, skulle få oppleve Gud, få lære Gud å kjenne, få tillit til han. Åpne seg for det åndelig i oss, og ta i mot Guds rike som han kom med.

VI ER MER ENN KROPP OG SJEL

Ettersom vitenskapen og den tekniske utviklinger har gjort store fremskritt de siste 100 årene har mange tenkt og sagt at religion og tro, inkl kristendom, ville forsvinne. Miste sin plass. Ingenting tyder på at vi mennesker har blitt mindre religiøse eller åndelige de siste 100 årene. Heller tvert i mot. Kanskje har kirken ikke den samme posisjonen lenger i vår vestlige del av verden som den er i andre deler av verden, men åndelighet er totalt sett i vekst. Lørenskog menighet her i Fjellhamar kirke er absolutt ikke på vei nedover for tiden. Konfirmanttallene våre f.eks har vokst i flere år.

Svaret er enkelt spør du meg. Vi er skapt ikke bare med kropp og sjel men som åndelig vesener. Bibelen sier at Gud har lagt evigheten i våre hjerter. Det finnes noe i oss som bare kan møtes og fylles med ånd. Og ingen ånd er bedre å slippe inn der, enn Jesu ånd. Den Hellige Ånd. Det er det Jesus var opptatt av den gang som nå, at vi skal åpne oss for Gud, for hans ånd. Og leve som hele mennesker.

I den grad konfirmantene har blitt nysgjerrig og mer åpne for kristen tro og det med Gud, så er det kanskje nettopp denne opplevelsen av at det er noe mer. Det er noe som vi kan kjenne på og oppleve, det er noe det går an å åpne seg opp for. Det finnes noe i meg som er åndelig. Det aner meg i hvert fall. Vi har på en måte et indre øye og et indre øre som vi kan se og høre med. På en annen måte enn det ytre øye og øre vi alle kjenner så godt til. Hjertes øye og øre om du vil. De tror jeg vi trenger hjelp og oppmuntring for å bruke. De ser og hører det åndelige, de kan ta inn Gud og hans ånd.

DU SER DET IKKE FØR DU TROR DET

For 10 år siden gikk det en spenningsserie som het "x-files". Om merkverdige og overnaturlige saker ("files) som noen jobbet med for å løse hvor svaret på gåten var overnaturlige og spaca. I PR for programmet lød det alltid: "Du tror det ikke før du ser det". Underne til Jesus kunne passe inn i det uttrykket. Når folk så undrene han gjorde begynte de å tro. De så, og de trodde. Men slett ikke alle.

Mange hadde andre forklaringer, akkurat som i dag hvis det skjer noe overnaturlig. Å se gjorde ikke at de trodde.

Jeg vil snu på det uttrykket: ”Du ser det ikke før du tror det”. Å åpne seg for Gud, for den åndelige virkelighet, ta inn ting med vårt indre øre og øye, starter heller med at vi åpner oss for det, tror det – og så erfarer vi det, ser det. Selv Samuel som vi hørte om, den første store profeten, måtte lære og tro at det var Gud som snakket til han, før Gud fikk kontakt med han.

Dere konfirmanter har startet på noe her. Jeg er sikker på at jeg har mine ord i behold når jeg sier at dere har en helt annet inntrykk av hva det vil si å være kristen nå enn da dere startet på konfirmanttiden. Flere av dere har åpnet dere for Gud på en ny måte, mange er nysgjerrige og åpne for at her er det noe i oss som er annerledes. Noe som er av ånd og må fylles med ånd. Og til oss andre, så er ikke det bare noe som gjelder konfirmantene. Det er noe i oss alle som bare kan møtes og fylles med ånd. Og ingen ånd er bedre å slippe inn der enn Jesu ånd. For den er gjennomsyret av kjærlighet.

Da synger vi om kjærligheten fra Gud, og vi reiser oss.